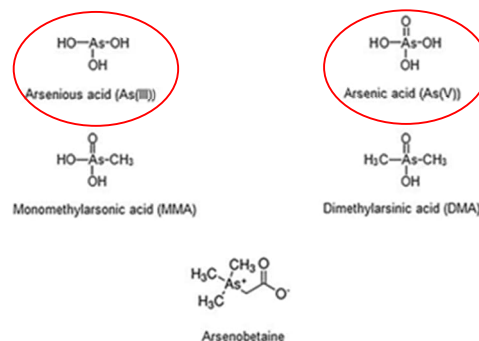

Arsenik – mer information

I urin förekommer arsenik i organisk eller oorganisk form och det är de oorganiska formerna As(III) och As(V) som generellt betraktas som toxiska. De arsenikföreningarna som normalt förekommer i urin ses till höger och där är de toxiska formerna inringade.

Totalhalten av arsenik i urin kan vara mycket hög och beror av vad man ätit och exempelvis kan ett intag av viss fisk leda till höga halter men arseniken här utgörs då sannolikt av ofarlig organisk bunden arsenik. Att bestämma totalhalten av arsenik i ett urinprov ger därför inte svar på frågan om man exponerats för just "toxiskt" arsenik. För att få svar på detta måste man istället göra en så kallad specieringsanalys där olika arsenikföreningar separeras med hjälp av kromatografi och där de olika arsenikföreningarna sedan detekteras med LC-ICP-MS-teknik (vätskekromatografi kopplad med en masspektrometer med induktivt kopplad plasma som jonkälla).

I svaret specificeras halterna av de tre olika organiska former samt summan av oorganiskt arsenik. Enligt Mayo Laboratories är nivåer av oorganiskt arsenik över 35 ng/ml (µg/L) att betecknas som toxiska (<https://www.mayocliniclabs.com/test-catalog/Clinical+and+Interpretive/607691>).

För oorganisk arsenik i urin finns det i Finland finns en referensgräns för icke exponerade på 2,2 ng/ml (30 nmol/L) och ett gränsvärde för åtgärder som ligger på 5,2 ng/ml (70 nmol/L).

Arsenikförening	Rapporteringsgräns (ng/ml)
Arsenobetain (AsB)	2
Dimetylarsinat (DMA)	2
Monometylarsonat (MMA)	2
Summa oorganiskt arsenik (As ³⁺ + As ⁵⁺)	2

Analysen utförs sällan och ett tillräckligt antal prov krävs för uppstart. Kontakta därför laboratoriet om intresse finns.

Kontaktperson

[Per Leanderson](#), 010-103 44 10

Senast uppdaterad; 260304/PL

